

Tempora Nostra

26e Jaargang, nummer 1. april 2014

Voorwoord	1
Beekvliet bij de tijd	2
NMI sporttoernooi	5
Beekvliet, een vormende tijd	6
Huidig Beekvliet in de pers	12
Oud-Beekvlieters in het nieuws	17
Hoe is het toch met ... Madeleine Boeije?	23
In memoriam Ton Rooymans	27
Tempora Nostra, het eerste nummer	29
Tempora Nostra XXVI in vogelvlucht	31
Personalialia	34
Colofon	36
Antwoordcoupon	omslag

Geachte leden van Nunc Meminisse Iuvat en lezers van Tempora Nostra,

Peter van Overbruggen,
redactievoorzitter TN

Nederland staat vanouds bekend om de aangename afwisseling van de seizoenen. De jaargetijden bieden voor elk wat wils: voor zomerzanaanbidders, nostalgische herfsttypes, fanatieke wintersporters en mensen die pas opbloeien bij het verschijnen van de eerste krokussen. Dat natuurritme bepaalt ons doen en laten. Maar de winter is geen winter meer, het veel te vroege voorjaar snuiven we al weken gretig op, samen met de premature allergieveroorzakers. Handelaren in vogelzaad en sneeuwscheppen blijven met hun voorraad zitten. Tempora mutantur... seizoenen ook. Gelukkig is er de vaste cadans van Tempora Nostra, driemaal per jaar. Maar ook deze periodiek, 25 jaar jong in 2014, is in een kwarteeuw behoorlijk van aanschijn veranderd, al is die ontwikkeling gestager verlopen.

Twee artikelen wijden we aan het zilveren jubileum van ons blad, dat maar een jaartje jonger is dan de reünistenvereniging NMI. We kunnen met enige trots vaststellen dat TN staat als een solide huis, dankzij enthousiaste schrijvers en lezers én door toedoen van gedreven redactieleden. Het mag wel eens gezegd worden: zij verdienen bij dit 'feestje' een proficiat! We hebben in ons blad niet te klagen over "twijfelende tieners, die niet weten wat ze willen" of "een verloren generatie van dertigers, die in een comfortzone van zorgzame ouders blijft hangen". Geen zeurverhalen van vijftigers die hun pensioenleeftijd steeds verder achter de horizon zien liggen. Geen zestigers die zaniken over de tijd van vroeger toen alles nog beter was. Nee, we lezen bijvoorbeeld over levenslustige veertigers die vol verve vertellen over wat hen bezighoudt en welk aandeel Beekvliet daar ooit aan geleverd heeft. Er bestaat een bijna 400 jaar oude uitspraak van John Owen, uit 1615, waarvan Joseph Haydn zelfs een muziekstuk maakte.

Tempora mutantur, nos et mutamur in illis.
Quomodo? Fit semper tempore peior homo.
De tijden veranderen, en wij veranderen samen met hen.
Hoe dan? Als de tijden slechter worden, wij ook.

Het klinkt wellicht wat pessimistisch, maar je kunt de boodschap ook aanpassen. Er is maar één manier is om positief in het leven te blijven staan: veranderingen zien als nieuwe kansen.

Op naar 2015, het eeuwfeest van Beekvliet!

Peter van Overbruggen (1967)
redactievoorzitter

Goede score in Elsevier, maar niet meer 'Excellente School'

Ook dit jaar kan Beekvliet weer pronken met goede cijfers: in de jaarlijkse beoordeling van scholen door het blad Elsevier, begin januari, scoorde Beekvliet in de categorie vwo op alle onderdelen dusdanig dat het eindoordeel uit twee plussen bestaat, iets wat slechts tien scholen in den lande wisten te evenaren. Elsevier vergelijkt in zijn onderzoek sinds 2001 de "opbrengsten" van middelbare scholen, waarbij met name gemeten worden: het percentage leerlingen dat zonder zittenblijven de derde klas haalt, het percentage dat zonder doubleren het diploma haalt, het gemiddelde cijfer op het Centraal Examen en het puntenverschil tussen school- en centraal examen. Het onderzoek heeft betrekking op drie jaren (in dit geval 2010 t/m 2012) om te voorkomen dat uitschieters in een bepaald jaar te veel gewicht in de schaal leggen.

Een mooi bericht dus! Maar de pret werd niet veel later toch een beetje gedrukt toen de jury van Excellente Scholen bekend maakte dat het door Beekvliet een jaar eerder behaalde predicaat Excellente School dit jaar niet zou worden verleend. Volgend jaar wellicht weer?

Desondanks toch excellent!

Dat nam niet weg dat er door individuele leerlingen wel weer excellent werd gepresteerd bij enkele wedstrijden. Met name Kevin Sun (2B) maakte erg veel indruk door winnaar te worden van de Beverwedstrijd, een olympiade-achtige landelijke wedstrijd die beoogt interesse in informatica aan te wakkeren. Kevin was in de categorie 'klas 1 en 2' de beste van ruim 7600 deelnemers! In de categorie 'klas 3 en 4' behaalde Max Michiels (4C) – een naam die de oplettende lezer vorig jaar rond deze tijd ook al in deze rubriek tegenkwam, toen als winnaar van het Bartjens Rekendictee – de gedeeld tweede plaats. Overigens plaatste zich ook een recordaantal van 9 Beekvliet-leerlingen (6 uit klas 3, 1 uit klas 4 en 2 uit klas 5) zich voor de tweede ronde van de wiskundeolympiade. Wordt wellicht vervolgd...

Misschien wel net zo excellent is het als je het 25 jaar op Beekvliet weet vol te houden. Op 1 januari noteerde Henny van Aken-van den Akker haar zilveren Beekvliet-jubileum als Technisch Onderwijs Assistent Biologie (hoewel dat 25 jaar geleden nog 'gewoon' amanuensis heette). Op 24 februari was het op de kop af 25 jaar geleden dat Frank Heesakkers zijn intrede deed als conciërge. 'Mijn eerste dag was een Theaterdag, want toen was er extra hulp nodig,' wist Frank te vertellen. Beide jubilea zullen, zoals inmiddels gebruikelijk is, gezamenlijk gevierd worden – samen met nog één of twee jubilarissen, waarschijnlijk in het volgende schooljaar.

Schrijverstalent

Maakten we in het verleden al tweemaal 'reclame' voor boeken van docente klassieke talen Lenneke van der Burg, inmiddels is weer een tweetal boeken verschenen van de hand van aan Beekvliet verbonden schrijvers.

In november verscheen 'De meid van Nunavit', een fantasy-roman door Ramon Guerrero, docent filosofie. Hij schreef een boek met diverse lagen: theoretische overdenkingen, politiek-filosofische thema's, Platoons aandoende dialogen en dat alles ingepakt in een flinke portie fantasy. Een combinatie die past bij een filosofiedocent van Beekvliet. Voor wie interesse heeft: het is verkrijgbaar in diverse boekhandels.

Recenter nog, in februari, verscheen 'Vermist', geschreven door Marijn Mornout, leerling van klas 6C. In het kader van zijn profielwerkstuk schreef hij deze jeugdthriller, die, ook wel tot zijn eigen verbazing, inmiddels als boek uitgegeven is. Via printing on demand is het boek te bestellen bij www.boekscout.nl.

Verbouwing studiezaal en garderobe

Sinds half januari heeft de studiezaal op Beekvliet een geheel nieuwe aanblik. Veel oud-Beekvlieters zullen herinneringen hebben aan een zaal met ruim zestig tafeltjes, opgesteld in strakke rijen, waaraan in absolute stilte gestudeerd werd onder toezicht van een - strenge - surveillant, gezeten op het uit het oude seminarie stammende kathedraal. Nu bestaat de studiezaal uit een vijftal

De nieuwe studiezaal

‘eilanden’ van zes tot acht tafeltjes, waaraan – nog steeds in rust – gestudeerd of samengewerkt mag worden. Tussen de eilanden in staan glazen vitrinekasten waarin allerlei memorabilia en werken van leerlingen staan tentoongesteld. De flexibele wanden van de aan de studiezaal gelegen lokalen 15 en 16 – in het verleden vaak gebruikt om deze lokalen ook bij de studiezaal te betrekken – zijn in zijn geheel voorzien van twee immens grote klassiek afbeeldingen. Erg fraai. Dat de wanden in en rond de studiezaal geschilderd zijn en daarmee van grijs in wit zijn veranderd, draagt bij aan het frisse nieuwe uiterlijk. De vernieuwde indeling van de studiezaal is tot stand gekomen in samenwerking met het SintLucas in Boxtel: leerlingen van deze creatieve opleiding hebben als opdracht voor hun opleiding diverse voorstellen gedaan, waar er uiteindelijk eentje van gekozen is. Op dezelfde wijze zal binnenkort ook de entree en garderobe van een nieuwe look worden voorzien: ook daarvoor is er al een ‘winnend’ ontwerp van SintLucas gekozen.

O, en dat prachtige klassieke kathedraal dan, vraagt de lezer zich wellicht af? Dat is opgeknapt en staat nu een stukje verderop in de school: in het studiehuis.

Honoursprogramma van start gegaan

In de vorige editie van TN kondigde ik al aan dat Beekvliet vanaf dit jaar begonnen is met het aanbieden van een ‘honours’-programma voor goede leerlingen in de bovenbouw, ontwikkeld door de zelfstandige gymnasia in Nederland. Inmiddels zijn acht leerlingen uit klas 4 na een intensieve sollicitatieprocedure geselecteerd om als eersten dit programma vorm te gaan geven. Zij hebben inmiddels bepaald welk onderwerp of project zij de komende drie jaar als hun eigen verdiepings- en verbredingsprogramma willen gaan uitvoeren, elk onder leiding van twee begeleidende docenten. De gekozen onderwerpen zijn zeer divers: van kunst tot sterrenkunde.

En verder...

Het schooljaar 2013-2014 vlot alweer aardig: de leerlingen van klas 6 maken op het moment van schrijven hun laatste schoolexamens en hebben het centraal examen reeds in zicht. Hun profielwerkstukken presenteerden ze half februari weer op een zeer inspirerende avond; diverse werkstukken zijn inmiddels ingestuurd om mee te dingen naar de vele profielwerkstukprijzen die in de loop der jaren in Nederland in het leven zijn geroepen. In de volgende editie kunnen we vertellen of er prijzen gewonnen zijn. Dan ook weten we of deze zesdeklassers inmiddels met diploma de school hebben verlaten en daarmee plaats hebben gemaakt voor een nieuwe lichter brugklassers. Komende week staat de aanmelding op het programma, voor de school altijd een spannend moment. Na de zomer meer!

NMI-sporttoernooi, 20 september 2014

Om alvast in de stemming te komen voor Beekvliets lustrumjaar 2015 organiseert NMI, in samenwerking met de sectie LO van Beekvliet, voor zaterdag 20 september 2014 een sporttoernooi op Beekvliet. Een mooie gelegenheid om je sportieve jaargenoten van weleer weer eens te zien en alvast een voorschot te nemen op de reünie van 3 oktober 2015! En dat allemaal in volledig vernieuwde ruimtes: een prachtig nieuw blauw-met-groen basketbalveld, volledig vernieuwde kleedkamers, fris geschilderde gymzalen: komt dat zien! Iedereen – van jong tot oud – die het leuk vindt om weer eens te voetballen, te basketballen en/of te volleyballen, nodigen we van harte uit om contact te zoeken met zijn oude vriend(inn)en en jaargenoten om een team samen te stellen. Wie geen team op de been kan brengen: individueel aanmelden is uiteraard ook mogelijk. Voor liefhebbers van atletiek kunnen we ook ruimte in het programma maken.

De gegevens op een rij:

- **Wanneer?** Zaterdag 20 september, van 11.00 uur tot 17.00 uur
- **Waar?** Op Beekvliet natuurlijk
- **Welke sporten?** Voetbal (op veld), basketbal (op basketbalveld buiten), volleybal (in zaal), atletiek op verzoek (op veld).
- **Welkschoeisel?** Voor volleybal binnenschoenen, voor basketbal sportschoenen met gladde zool, voor voetbal noppenschoenen/kunstgrasschoenen, voor atletiek naar eigen inzicht.
- **Kosten?** Het inschrijfgeld bedraagt €5,- per persoon. Koffie, thee, fris en na afloop een drankje zijn tegen betaling te verkrijgen. Neem je eigen lunch mee.
- **Na afloop?** Barbecue! (Voor wie wil, uiteraard. Kosten: €12,50 p.p)

Wil je meedoen? Er zijn drie opties:

1. Je schrijft een team van oud-Beekvlieters in (volleybal minimaal 4, basketbal minimaal 5, voetbal minimaal 6) en geeft aan welke van de drie teamsporten jullie die dag willen doen. Meer dan één sport is uiteraard mogelijk!
2. Je schrijft je individueel in en geeft ook aan welke sporten je wilt doen. Dan deelt de organisatie je in een team in.
3. Je wilt meedoen met een atletiekonderdeel. Geef aan welk onderdeel.

Daarnaast geef je op of je mee wilt doen aan de barbecue na afloop.

De inschrijving verloopt via de Beekvliet200-website: www.beekvliet200.nl. Daar vind je een online inschrijfformulier. Deadline voor inschrijving is **1 september 2014**, maar eerder mag uiteraard ook (en is voor de organisatie prettig!).

We hopen velen van jullie op 20 september op Beekvliet te mogen begroeten voor een zeer sportieve maar bovenal gezellige dag!

Beekvliet, een vormende tijd

Gabriel Oostvogel kwam in 1970 naar Beekvliet. Hij kwam van het Stedelijk Gymnasium in Den Bosch en bloeide op Beekvliet op. En maakte daarna carrière als directeur van De Doelen in Rotterdam en als musicus in Amsterdam.

Als het in gesprekken over taal of dialect gaat, zeg ik vaak: “Toen ik op m’n vijftiende acht kilometer verderop naar een nieuwe school ging, heb ik ze daar tot kerstmis niet verstaan.”

Zo was het echt. Ik was in de derde van het Stedelijk Gymnasium in Den Bosch blijven zitten, en voor notoir ongedisciplineerde types als ik was Beekvliet een uitkomst, vanwege de paar nog aanwezige relikven van het strenge internaat, zoals studie-uren. Natuurlijk kende ik wel plat Bosch’, maar de dialecten die ik op Beekvliet tegenkwam waren voor mij onverstaanbaar. Toen ik eenmaal van school ging kon ik het verschil horen tussen Den Dungen en Maaskantje, maar het begin was moeilijk. En ik vermoed ook dat het me extra moeilijk werd gemaakt. Ik was afkomstig uit de stad, en dan ook nog van het Stedelijk. Dat sociaal-demografische verschil was in het begin voelbaar. Tot kerstmis. Op de één of andere manier was toen het ijs gebroken, en vanaf dat moment heb

Eet-Fiets wedstrijd, Jan Sopers achterop bij Hempie Hintzen, die pannenkoeken bakt, waarbij Hempie net zijn aperitief krijgt aangereikt.

Eet-Fiets wedstrijd, Josje Verhagen achterop bij Harrie Brekelmans. Op de achtergrond met zwarte haardos is Sloetje vaag zichtbaar.

ik op Beekvliet een geweldige schooltijd gehad waar ik veel geleerd heb. Niet alleen vanwege het goede onderwijs en de studie-uren, of vanwege de bijzondere omgeving met aula, sportvelden, grote, lege gebouwen, zelfs een boomgaard, maar ook vanwege dat sociale aspect.

Op het Stedelijk had ik me niet op m'n gemak gevoeld, maar op Beekvliet bloeide ik op. Toen ik op Beekvliet kwam, in 1970, was er nog het een en ander over van het oude internaat. Zo woonden er nonnen in het hoofdgebouw, was er nog een prefect (die als bijnaam de Fien had, en zo goed als onzichtbaar was, omdat hij al bezig was met een pastoorsfunctie ergens in Brabant), en was dat hele complex nog vol in gebruik. Er was een fulltime tuinman voor de boomgaard, de Engelse tuin, de Duitse tuin, de zes voetbalvelden, de grote kastanjabomen op de oprijlaan en de gazons voor het hoofdgebouw, die op sportdag met de leraren meevoetbalde, zodat tijdens de wedstrijd de boomgaard geplunderd werd. Het internaat als instituut bestond eigenlijk niet meer; de paar laatste interne leerlingen die er verbleven hadden ieder een grote kamer, waar vuige feestjes plaatsvonden. Er was een soort milde anarchie in die overgangperiode tussen seminarie en standaard gymnasium, die, er op terugkijkend, ongelooflijk was, en getuigt van wijze tolerantie van de toenmalige leiders. Ik herinner me mijn verbazing om te merken dat veel leerlingen, zeker die uit Sint Michielsgestel zelf, 's avonds terug naar school gingen, om er te pingpongen, voetballen, rond te hangen. Of vuige feestjes te houden. Ik kende school niet anders dan als een

Eet-Fiets wedstrijd, Leon van Luijn (Juin) en Anja Hueber met gastank en tweepitstoestel op de geleende bakfiets van de HTS.

8

zoveel mogelijk te mijden plek. Maar op Beekvliet gebeurde van alles naast school. En het onderwijs zelf was aan de ene kant ouderwets degelijk en aan de andere kant modern. Ineens begréép ik alles – nou ja, veel. Niet dat ik meteen de beste cijfers haalde – ik bleef een luiaard – maar door dat zittenblijven kwam ik terecht in de eerste Mammoet-lichting, waarvoor het onderwijs op alle aspecten anders was ingericht. Bijvoorbeeld de wiskunde-methode was op compleet andere leest geschoeid. Geen sommen algebra of bewijsvoeringen in meetkunde, maar vanaf het begin opgebouwde, duidelijke uitleg over het waarom. En omdat leraar Smits (een van de uit de seminarie-tijd overgebleven priesterleraren die Smitje genoemd werd) zo'n goede leraar was, heb ik, terwijl ik in de oude methode alleen maar drieën haalde, bèta kunnen doen, heb ik in de zesde klas zelfs bijverdiend met wiskunde-bijles en kon ik uiteindelijk naar Delft. (Hoewel Bouwkunde nou niet bepaald een wiskundig veeleisende studie is.) Behalve Smits was Kapteijns (Nederlands) de leraar die me uit mijn schulp joeg, en die ik daarom eeuwig dankbaar ben.

Kapteijns was Kappie en Smits was dus Smitje, – die bijnamen waren ook typisch iets van Beekvliet, misschien vanwege het seminarie-verleden. Kappie en Smitje waren niet de kleurrijkste bijnamen, vooral omdat die leraren ook geliefd waren, maar je had: de Fien, Blootje, Bram Brul, de Bult, de Scheet, Lambiek, en nog ongetwijfeld meer die ik me niet meer herinner.

Met Paul Damen, die ook in Den Bosch woonde en waarmee ik de fietstochten naar huis ondernam (later had hij een brommer, zodat ik aan de arm meegesleept werd), en enkele andere ondernemende types zoals Erik van Meerwijk en Ritsaert Sloet, ondernamen we allerlei activiteiten, die de schoolprestaties niet ten goede kwamen. We hadden een leerlingenhok, waar de schoolkrant Carillon, later Kariljon, en de leerlingenraad gebruik van maakten (Paul was hoofdredacteur van Kariljon, ik voorzitter van de leerlingenraad), en we gingen onze gang. Tekenend voor de sfeer was dat we de toneelspullen van het oude internaat in beheer hadden genomen - we vonden het doodnormaal dat Lambiek namens het lerarencorps keurig kwam vragen of ze twee toneellampen mochten gebruiken voor hun eigen feestje. Dat mocht.

We organiseerden de Coup de Toep (wedstrijd toepen, met een ingewikkelde wedstrijdschema), een wedstrijd Eetfietsen, waarbij het er om ging om zo origineel mogelijk eten en fietsen te combineren (geboren tijdens de fietstochten naar Den Bosch, waarop we onze lunch aten), schoolfeesten

Kangaroo-in met rector Wintjes Wedstrijden om de Coup de Kangarou, met rector Wintjes, conrector van Rijnsoever kijkt toe, op de achtergrond Erik van Meerwijk die commentaar levert (of uit een flesje drinkt).

in de Drie Zwaantjes, en eentje in een enorme tent op de Grote Cour, een Step-in (wedstrijden op de step, op een parcours met professionele hooibalen), een Kangaroo-wedstrijd (op skippyballen), filmvoorstellingen en nog allerlei kleine dingen. O ja, veel acties. Voor andere abonnementen in de bibliotheek. Voor het afschaffen van R.K. (Waarom? vroeg rector Wintjes. Nou, er gebeurt toch te weinig mee. Dan gaan we dat vanaf nu wel doen, was de reactie. Veel van geleerd.) En bijvoorbeeld een actie om, in het kader van het milieu dat door de Club van Rome op de agenda gezet was, de plastic bekers te vervangen door aardewerk mokken. Dat mocht, op voorwaarde dat we zelf afwasten. En dat deden we dan wel weer braaf.

Paul, Els van Zon, Maria Lauret, Mirjam Teng en ik richtten een cabaretgroep op, FlipperTing, waarmee we enkele keren op school optraden (wij organiseerden

Cabaret Flipper-Ting

Dit was het ensemble waarmee op de andere scholen optraden; we werden versterkt met Harry van der Wiel (drums) en Kees van Weert (gitaar) die op het Stedelijk zaten. v.l.n.r.: Maria Lauret, Harry van der Wiel, Els van Zon, Gabriël Oostvogel, Mirjam Teng, Paul Damen.

ook die feesten, dus die keuze was gemakkelijk) en ook op het St. Jans en het Stedelijk in Den Bosch speelden.

Beekvliet was in alle opzichten een vormende tijd, die bepalend is geweest voor mijn leven. De bijzondere bevolking (alleen al mijn bètaklas was een verzameling kleurrijke mensen, waarvan ik graag zou weten wat er van ze geworden is), de open sfeer waar veel mocht, de vele goede leraren, het enorme terrein, het dorp. Zo'n tien jaar geleden ben ik nog eens op de nieuwe school geweest, en ja, dat was anders. Hoewel ik nog een paar leraren uit mijn tijd zag.

Op verzoek van de redactie een korte wrap-up van de vele jaren nadien:

Na Beekvliet ging ik in Delft bouwkunde studeren. Bouwkunde vond ik geweldig, Delft niet. Ik kwam terecht in Amsterdam, in de Nieuwmarktbuurt van krakers en kunstenaars. In die wonderlijke sfeer van goedmoedige anarchie en kunstenaarsleven, kwam ik de juiste mensen tegen, en kwam ik niet alleen in de Heuse Architectenwereld terecht, maar werd ik ook in de kraag gevat om serieus werk te maken van zingen in de jazz en impro-hoek. En zo gebeurde het dat ik een architectenpraktijk opbouwde en tegelijkertijd in achtereenvolgens twee professionele zanggroepen zong. Met mijn ene been in de Grote Mensenwereld was ik tussen de musici al gauw de regelaar (nou ja, dat ben ik ook van nature), en deed van alles erbij, waaronder het organiseren van concertseries. Door een wonderlijke samenloop van omstandigheden begon ik in januari '95 als directeur van de Dr. Anton Philipszaal in Den Haag, waarmee mijn leven een abrupte wending kreeg: er kwam een einde aan zowel mijn architecten- als muzikantenbestaan. In Den Haag heb ik een kleine zes jaar gewerkt en gewoond. Eind 2000 werd ik getransfereerd naar de Doelen in Rotterdam, waar ik nu alweer ruim dertien jaar directeur ben. Hoe goed Amsterdam ook voor mij geweest is (nog steeds wonen de meeste van mijn vrienden daar, en ik speel nog steeds in de Amsterdamse Straatband), ik ben toch erg gehecht geraakt aan Rotterdam. Na een ongeregeld en ongebonden privéleven ontmoette ik in 2002 Mijke, met wie ik in 2004 trouwde, en met wie ik op mijn oude dag een gezin kreeg met twee heerlijke dochters van nu 8 en 6. Pardon, van acht-en-een-half en zes-en-een-half. Domweg gelukkig in Rotterdam. En nog steeds muziek makend.

En nu, door dit verhaal, met weemoed en plezier terugdenkend aan Beekvliet, 1970-1974.

Gabriel Oostvogel (1974)

De afgelopen periode is Gymnasium Beekvliet weer regelmatig in het nieuws geweest. Omdat we reünisten graag op de hoogte houden van ontwikkelingen van het huidige Beekvliet, geven we een verkorte impressie van enkele berichten uit de pers.

Gestels jeugdlintje voor leerling Beekvliet

Op de internationale dag van de rechten van het kind zijn in Sint-Michiëlsgestel de eerste twee jeugdlintjes uitgereikt. (...) Janneke van Zon (klas 4) ontving een lintje voor haar maatschappelijke activiteiten. Zo voerde zij, samen met haar zus, actie tegen het doodknuppelen van zeehondjes. Ze heeft handtekeningen verzameld en deze in een petitie aan wethouder Leenen aangeboden voor het behoud van het zwembad in Sint-Michiëlsgestel. De kinderburgemeester van 2012-2013, Ymke Veenstra, wilde graag dat kinderen, net zoals volwassenen een lintje kunnen krijgen. Het college van burgemeester en wethouders stemde hiermee in.

Bron: Blik op Sint-Michiëlsgestel, 21-11-2013

Gestelse gymnasiumleerlingen naar Laos

Voor hun profielwerkstuk gaan Sabine Nutters (17) uit Esch en Marente Lokin (17) uit Bostel, vwo-leerlingen van Gymnasium Beekvliet, naar Laos.

Zonder hun ouders was dit droomreisje - waar ze ook echt wel hard aan de slag moeten - er nooit gekomen. “We hebben heel lieve papa’s en mama’s, ze staan volledig achter ons”, zegt Sabine Nutters. Ze hebben namelijk de reis gefinancierd, omdat het voor de meiden een unieke kans is. Naast het geld van vader en moeder hebben ze van Gymnasium Beekvliet een beurs van 500 euro gekregen. Ieder jaar wordt deze uitgereikt aan de twee leerlingen die het beste idee hebben voor een internationaal profielwerkstuk. “Er was alleen maar een plan. We hadden nog niet gecheckt of we ook daadwerkelijk in het buitenland terecht konden.” (...) Na wat geregeld kunnen ze terecht bij een koffieplantage in Pakse in Laos. Daar doen ze onderzoek naar de invloed van keurmerken, zoals bijvoorbeeld fair trade, op de levensomstandigheden van boeren. Daarnaast bezoeken ze het hoofdkantoor van Food and Agriculture Organization in Bangkok. Marentes moeder, die daar heeft gewerkt, heeft bemiddeld. Zij is ook mee naar Laos, want de meiden mochten niet zonder begeleider op pad.

Een beetje overdreven is het wel, geven Marente en Sabine toe: naar Laos en Bangkok voor een werkstuk dat uiteindelijk gewoon in de lade van de docent verdwijnt. (...) Sabine: “We hadden zelf ook niet gedacht dat het zo zou lopen eigenlijk.”

Bron: Brabants Dagblad, 26-11-'13, door Eva van der Steen

Bronzen medaille in India

Geert Schulpen (15) uit Boxtel behaalde begin december een bronzen medaille tijdens de International Junior Science Olympiad (IJSCO) in India. Na een groepspracticum en individuele kennistesten op het gebied van scheikunde, biologie en wiskunde werd aan dertig procent van de deelnemers een bronzen medaille uitgereikt. Zo ook aan Schulpen, die in de vierde klas van gymnasium Beekvliet in Gestel zit. “De school vond het iets voor mij. Ik heb inderdaad wel aanleg voor de bètavakken”, merkt hij bescheiden op.

Bron: Brabants Dagblad, 27-12-2014

Gestelse Iris dagelijks op zoek naar de perfecte tien

Elke vrijdagavond is de veertienjarige Iris van Oosterhout uit Sint-Michielsgestel te vinden op de baan van Schietsportvereniging Hedilo in Dinther. (...) Op haar vaste schietbaan 1 werkt ze dan geconcentreerd haar training af. Na elke vijf of zes schoten legt ze haar luchtgeweer neer om uit te rusten. Die rust heeft het schiettalent hard nodig, want Iris lijdt aan een ongeneeslijke energiestofwisselingsziekte. (...) Aan Iris van Oosterhout is nauwelijks te merken dat zij aan de levensbedreigende energiestofwisselingsziekte lijdt. Zelf maakt ze een vergelijking met een batterij: “In vergelijking met gezonde mensen is mijn batterij altijd maar half gevuld. Hij gaat twee keer zo snel leeg en laadt twee keer zo langzaam op. Een dagje Efteling bijvoorbeeld moet ik goed plannen en dus niet ‘s ochtends al mijn energie verbruiken. Na zo’n dag heb ik enkele dagen nodig om bij te komen”, vertelt ze. Iris gaat met de elektrische rolstoel naar school, het Beekvliet Gymnasium in Sint-Michielsgestel. Vakken zoals muziek en tekenen gaan aan haar voorbij, want ze volgt alleen de examenvakken cultuur/maatschappij. Na drie lessen is de pijp bij de scholiere leeg en moet ze naar huis om te rusten. Iris is hoogbegaafd en doet de vierde en vijfde klas in één jaar. In dit tempo heeft ze met zestien jaar haar gymnasiumdiploma op zak. “En dan studeren, want later wil ik

kinderrechter worden”, aldus Iris. Ondanks alle beperkingen weet Iris goed met haar ziekte te leven. Wat dat betreft scoort de tiener een perfecte tien. “Ik kan er best mee leven, want ik ben niet anders gewend. Ik ben ook niet jaloers op mijn leeftijdgenoten, omdat die meer kunnen winkelen en straks kunnen uitgaan. Dat zit er voor mij niet in. Vroeger had ik er misschien wat meer moeite mee, dat anderen konden rennen en tikkertje spelen, maar die leeftijd ben ik voorbij.”

Bron: Brabants dagblad, 28-12-2013 door Peter van der Steen

Ruwenberg steunt Beekvliet

Een Model United Nations (MUN) is een conferentie die plaatsvindt in Den Haag, georganiseerd door studenten en scholieren over de hele wereld. Hierbij worden onderdelen van de VN nagebootst. (...) Ook dit jaar worden leerlingen afgevaardigd van Beekvliet en zij zullen Kenia vertegenwoordigen. Richard Jouvenaar van De Ruwenberg steunt de 11 leerlingen, omdat hij ook graag wil investeren in de toekomst. (...) De verwachting is dat deze studenten zijn de potentiële gasten zullen zijn voor de komende jaren.

Bron: De Brug, 30-1-2014

14 Leerling Beekvliet wint ontwerpwedstrijd Bibliotheek Den Bosch

Om te onderzoeken wat een creatieve en initiatiefrijke bibliotheek kan betekenen voor de stad en al haar bewoners heeft de bibliotheek Den Bosch een groep jongeren gevraagd om mee te denken over hun ideale bibliotheek. De jongeren interviewden leeftijdgenoten, maakten hiervan filmpjes en moesten vervolgens een leestafel ontwerpen. Van Gymnasium Beekvliet namen Koen Litjens, Merel van Benthem, Sterre Kaptejns en Veerle Peters deel aan de ontwerpwedstrijd (...) in het kader van hun maatschappelijke stage (...) Woensdag 29 januari werd (...) het winnende ontwerp bekend gemaakt. Twee leestafels eindigden op de eerste plaats en zullen ook echt gerealiseerd worden. Beekvliet-leerling Merel van Benthem ontwierp samen met Myrèse Allas van het Sint-Janslyceum de zogenaamde boomtafel.

Bron: Mooigestel.nl, 6-2-2014

Mooie prestaties Beekvliet tijdens finales Beverwedstrijd

Zaterdag 15 februari vonden in Nijmegen de finales plaats van de Beverwedstrijd, een wedstrijd die bedoeld is om de belangstelling voor informatica te stimuleren en informaticatalenten te ontdekken. Kevin Sun, leerling uit de tweede klas van Gymnasium Beekvliet, won de finale in de wedstrijd voor klas 1-2 met een score van 164 punten en was daarmee de beste van ruim 7600 leerlingen die in zijn klasse deelnamen!

Bron: Mooigestel.nl, 20-2-2014

Gemondse scholier schrijft thriller

Beekvlietleerling Marijn Mornout (17) heeft een jeugdthriller geschreven met de titel 'Vermist'. "De uitgever vroeg meteen of ik vervolg wilde schrijven."

Mornout zit in de zesde klas van Beekvliet en had al een paar jaar het plan om een boek te schrijven. (...) Toen kwam het profielwerkstuk in beeld. (...) "Aan het profielwerkstuk moet je ongeveer tachtig uur besteden. Ik heb wel wat langer aan mijn boek gewerkt, maar dat komt door de correcties die moesten worden gedaan. Het boek telt 119 bladzijden en heeft een gesloten einde." Mornout werd beloond met een 8,5. (...)

Een specifieke bron van inspiratie heeft de Gemondse schrijver niet. Hij put het in elk geval niet uit de Nederlandse klassiekers waar hij bij literatuurgeschiedenis op school over verteld kreeg. "Ik hou meer van moderne schrijvers als Mel Wallis de Vries. Daar kunnen mijn leeftijdsgenoten en ik zich beter in verplaatsen. Daarom vind ik het ook het fijnst om voor deze doelgroep te schrijven."

Waar leeftijdsgenoten de spelcomputer erbij pakken, gaat Mornout toch liever voor een boek. (...) Voor de verspreiding van zijn boek is hij in zee gegaan met www.bookscout.nl (...) Het is een speciale uitgeverij die werkt met het 'printing on demand'-principe. "Het boek kan per stuk worden besteld en gedrukt. Dat duurt ongeveer twee dagen voor je het kan ophalen bij de boekhandel. (...) Ik hoef zelf niks te betalen en krijg tien procent van de opbrengst." (...) Hij gaat volgend jaar klassieke talen studeren.

Bron: Brabant Centrum, 20 februari 2014, door Pieter Heijboer

Beekvliet: excellent, of niet meer?

Gymnasium Beekvliet haalt geen uitzonderlijk hoge cijfers. Toch was de school volgens een jury in 2012 excellent, onder andere vanwege het bieden van kansen.

Gymnasium Beekvliet verwierf in 2012 het predicaat Excellente School. Geen kunst zullen sommigen gedacht hebben, op zo'n school zitten allemaal leerlingen die heel slim zijn. (...) Maar de werkelijkheid is anders. (...) Juist daarom oordeelde de jury (...) dat Beekvliet het predicaat excellent verdiende. "Een van de belangrijke overwegingen van de jury was dat wij leerlingen met een havo/vwo-advies en een Citoscore van 544 sowieso toelaten. En leerlingen die een lagere score hebben behaald, maar waar de basisschool wel een positief verhaal bij heeft, zijn ook welkom. (...) Wij zijn een streekgymnasium met leerlingen uit alle lagen van de bevolking," aldus de rector.

Daarmee neemt de school een zeker risico, want examenresultaten leggen een groot gewicht in de schaal in het oordeel van de Onderwijsinspectie. Faassen is zich daarvan bewust, "maar we vinden het belangrijk dat kinderen kansen krijgen. Dat zit als het ware in de genen van de school." (...)

In een tweede ronde van de Excellente School voldeed Beekvliet niet meer aan de gestelde criteria. De resultaten zouden o.a. net te laag zijn. In dezelfde week werd echter bekend dat Gymnasium Beekvliet volgens Elsevier, op grond van de resultaten, tot de top 11 van beste scholen behoort.

Door Emmanuel Naaijkens, onderwijsbijlage Brabants Dagblad, maart 2014

Regelmatig komt de redactie van *Tempora Nostra* oud-Beekvliters van uiteenlopende schoolgeneraties tegen in persberichten uit kranten, tijdschriften, boekbesprekingen of van internetsites. De redactie beoordeelt per situatie welke informatie uit de desbetreffende publicatie wordt geselecteerd.

Bram van Montfoort (ex. 2005) een jaar lang zonder internet en mobiel

Het was een gewaagd experiment van Bram, die verslaafd was aan internet, om een 'jaar off line' te zijn. Dat werd ook de titel van zijn boek over deze ervaring. NRC had een uitgebreid interview met hem.

Op 1 januari 2012 trok Bram de internetkabel uit zijn computer, Hij zette zijn telefoon uit en gaf zijn iPad weg. Er kwam een typemachine. Een oude, 'vaste' PTT-telefoon. (...)

Had u er last van?

"Ja echt. Soms was het 2,3 uur 's nachts en wilde ik gaan slapen, maar ik moest toch mijn e-mail kijken. Even googelen, een artikel lezen. (...) Dan een pornosite. Ik was altijd afgeleid, altijd onrustig. (...) Internet (...) is de krachtigste vorm van afleiding.

Wat gebeurde toen u stopte?

"Ik voelde me een blaadje, dat zich door de wind liet meewaaien. (...) Eerst had ik er moeite mee. Daarna vond ik het heerlijk. (...) Ik had tijd om na te denken. (...) Ik werd stiller, rustiger, introverter, zeker in groepen. (...) Ik ben het contact verloren met vage vrienden en sommige kennissen, omdat het moeite kostte om contact met me te krijgen. (...)

Na precies een jaar kroop Van Montfoort voor het eerst weer achter de computer. (...) Hij had verjaardagsfelicitaties op Facebook, ook van mensen die wisten van zijn experiment. En tweeduizend nieuwe e-mails.

"Internet is niet meer mijn eerste manier om sociale situaties op te lossen. Ik ben selectiever. (...) Ik ben afgeknapt op het liken van Facebook."

Tijdens zijn jaar off line bezoekt Van Montfoort zijn vader twee keer in Portugal, voor het eerst sinds zijn zestiende. Zijn vader, een Portugese journalist, zag zijn moeder nooit meer na de avond dat hij verwekt werd. Als *Een jaar off line* een bestseller wordt, wil hij naar Portugal vertrekken en daar voor onbepaalde tijd wonen.

Bron: NRC, 24 september 2013, door Stijn Bronzwaer

Komt er een echte 'Jan Lurinks' in de Gestelse raadszaal?

Vijftientig professionele en amateurkunstschilders uit Sint-Michielsgestel, onder wie oud-docent Jan Lurinks, maakten een portret van koning Willem-Alexander voor het Gestelse gemeentehuis.

Vijf doeken zijn genomineerd en maken kans op een plekje in de raadszaal. Daar hangt op dit moment nog geen portret van het nieuwe staatshoofd in de raadszaal. "Wij willen als gemeente gebruik maken van de kracht van onze eigen inwoners in plaats van dat we zelf een portret regelen", legt burgemeester Pommer uit. (...) In één van de portretten staat de koning voor de Gestelse toren. "Het is de koning van de Lage Landen, dus ik heb een lage horizon gemaakt. Willem-Alexander zelf heb ik afgebeeld zoals hij er op de dag van de inhuldiging uit zag, staande tegen het Brabantse land en in het bijzonder Sint-Michielsgestel", legt Jan Lurinks uit Sint-Michielsgestel uit. Als oud tekendocent van het Sint-Janslyceum en Beekvliet vond hij het niet moeilijk om Willem-Alexander te schilderen: "Ik maak veel portretten". Later op de avond toen de raadszaal was gevuld met verschillende portretten

Koning Willem-Alexander, getekend door Jan Lurinks

en de kunstenaars elkaars werk hadden bekeken, boog de jury (de leden van de kunstcommissie, burgemeester Pommer en wethouder Maas) zich over de schilderijen. “Het idee dat vijfentwintig mensen hier maanden mee bezig zijn geweest verdient sowieso alle waardering. Vandaar ook dat we alle werken exposeren”, zei de burgemeester. Maar de uiteindelijke finalisten zijn: Frank van Boxtel, Huub van de Hagen, Tonny Timmers, Mart van de Ekart en Angelique Braspenninx. (...)

Bron: Brabants Dagblad, 27-11-2013 door Fiona Waddell

Bas op de Coul maakt je immuun voor hooikoorts

“Weerman Piet Paulusma is onze grote vriend.” Ze zeggen het wat gekscherend, de KNO-artsen Bas Op de Coul en Casper Leunisse. (...) Allergieën van de luchtwegen is wat in de volksmond vaak hooikoorts wordt genoemd. (...) En behandeling heeft wel degelijk zin. Zeker met de immunotherapie. Daarbij krijgt de patiënt juist de stof waarvoor hij allergisch is, onder de huid gespoten. (...) De immunotherapie is er een van lange adem. Gemiddeld is de patiënt drie tot vijf jaar bezig. (...) De verwachting is dat op termijn de immunotherapie geheel kan worden gedaan met pilletjes.

Bron: Brabants Dagblad, 3-12-2013, door Paul Roovers

Predikant na Beekvliet

Oud-leerling van Beekvliet, Joline van Poppel, voelt zich als predikant uitgedaagd om jongeren te bereiken door naar hen te luisteren en een taal te spreken die zij begrijpen.

Ze voelt zich bevoorrecht dat ze na haar afstuderen, augustus 2013, zo snel een baan heeft. Dat zegt studentenpastor Joline van Poppel. In dienst van de Protestantse Kerk in Nederland maakte zij in november, in haar eerste standplaats Den Haag, een nieuwe start voor het Haags Studentenpastoraat. Haar bevestiging en intrede (...) vonden plaats in de Kloosterkerk, waar ze haar werkkamer heeft. “Dat was héél bijzonder. Je werkt er lang naar toe. Al wist ik soms niet of ik predikant wilde worden. Van jongs af aan wilde ik tropenarts worden. Uiteindelijk ging ik na Beekvliet de filosofische en theologische kant uit. Daar komen zoveel aspecten van het mens-zijn bij elkaar.” Herman Koetsveld, predikant van de Samen-Op-Weg Gemeente Berlicum-Rosmalen, zette haar op het spoor van de theologie. “Zijn wijsheid en zijn preken, waarin hij héél duidelijk kon maken na te denken over je geloof en je eigen leven, hebben mij geïnspireerd die stap te zetten.” (...) “Studenten zijn vaak zo bezig met hun studie. En de belangstelling voor

de kerk als instituut is op dit moment klein. Maar de eeuwenoude levens- en zinvragen zijn er niet minder om. Ik denk wel, dat je de jongeren van nu anders moet benaderen om als kerk in de wereld van studenten aanwezig te zijn. Ik word ook uitgedaagd om een taal te spreken die jongeren begrijpen. Leg maar eens uit wat barmhartigheid is en geef dat eens handen en voeten. Zodat je precies raakt waar het om gaat. Mensen moeten zichzelf herkennen in die boodschap.” Op dit moment zijn er 35.000 studenten in Den Haag, zegt ze. “Het is natuurlijk waanzinnig te denken, dat ik die allemaal kan bereiken. (...) Als onderdeel van haar studie deed zij praktijkervaring op in Zuid-Afrika. “Die periode is héél belangrijk geweest voor mijn professionele ontwikkeling in het pastoraat én voor mijn oog voor diversiteit van mensen.”

(...) Ik wil héél graag bij mensen aansluiten om een stukje met ze op te lopen. Met een luisterend oor of met wedervragen, activiteiten en bijeenkomsten waar ze zich gehoord en gezien voelen.”

Bron: Brabants Dagblad 31-12-2013 door Will Bax

Peter-Paul Verbeek krijgt 1,5 miljoen van NWO

Techniefilosoof prof. Peter-Paul Verbeek van de Universiteit Twente ontvangt een Vici-subsidie van 1,5 miljoen euro van de Nederlandse Organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek.

(...) “Deze Vici is echt de kroon op dit eerdere werk”, aldus Verbeek. Hij wil in een vijfjarig traject een nieuwe theorie ontwikkelen om de verwevenheid van

Peter-Paul Verbeek

mens en technologie te begrijpen: ‘technologische mediatie’. “Daarin komen de lijnen uit mijn eerdere onderzoek prachtig samen.” (...) “Wij staan als mens niet tegenóver technologie, het is juist een kanaal om in de wereld te zijn. Die technologische ‘bemiddeling’ of ‘mediatie’ wil ik onderzoeken.” Verbeek wil dit doen op de drie gebieden die volgens Kant de kern van de filosofie vormen: kennis, moraal en metafysica. Op al deze gebieden speelt technologie een grote rol die nader onderzoek verdient. (...) De moraal komt in beeld als je met een chip die sperma analyseert om je vruchtbaarheid te checken ook vooraf kunt selecteren of je een meisje of een jongetje krijgt. De vraag is niet alleen of dit wel ethisch is, maar ook hoe onze ethiek zélf gevormd wordt in interactie met deze techniek. (...) Technologie verandert ook onze meest fundamentele denkkaders: de metafysica. Begrippen als ‘subject’ en ‘object’ moeten opnieuw doordacht, nu mens en techniek zo verweven raken. Bovendien raken we met technologie aan zaken die ons begrip en onze macht overstijgen: religie en transcendentie. Een studie naar voortplantingstechnologie onderzoekt in hoeverre technologie tegenover transcendentie staat, of deze juist bemiddelt. Wordt het noodlot maakbaar, of verandert het vooral van karakter?

Bron: Universiteit van Twente, 27 januari 2014

Oud-Beekvlieter publiceert boek ‘Van domineeshuis tot Van Goghuis’

De protestantse gemeente Nuenen heeft een boek uitgegeven over de 250-jarige monumentale en beroemde pastorie van Nuenen, waar o.a. de schilder Vincent van Gogh heeft gewoond. Een van de auteurs is oud-Beekvlieter Peter van Overbruggen.

Vincent van Gogh was één beroemde bewoner

(...) de bekende Amerikaanse auteur Irving Stone logeerde begin jaren dertig in het Van Goghuis aan de Berg. Stone verbleef daar omdat hij voor zijn boek op zoek was naar de ‘roots’ van Vincent van Gogh. De biografische roman diende ruim twintig jaar later als script voor *Lust for Life*, een film waarvoor ook in Nuenen door Vincente Minnelli opnames werd gemaakt met beroemde acteurs als Kirk Douglas en Anthony Quinn. Het Van Goghuis werd (...) van 1928 tot 1937 bewoond door Jan-Willem Hofkes, de eerste voorzitter van PSV, de sportvereniging die in 1913 door Philips werd opgericht. Hij ontving gastvrij vele Van Gogh-aanbidders. De Nuenense periode van het gezin Van Gogh wordt in het boek uitvoerig belicht met nog niet verschenen correspondentie van de Van Goghs, en geïllustreerd met afbeeldingen van Vincents werk van huis en tuin. (...) De rijke historie van het 250 jaar oude Van Goghuis biedt dan ook stof te over om er een indrukwekkend boek over samen te stellen. Dat deden, op verzoek van de Protestantse Gemeente Nuenen, de twee auteurs: Nuenenaar Peter van Overbruggen en Jos Thielemans uit Gerwen. „Het moeten echt twee

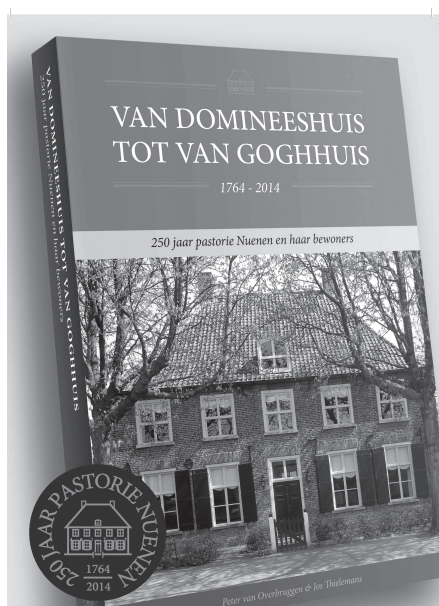
werelden zijn geweest”, zegt Peter van Overbruggen. “Enerzijds de dagelijkse zielzorg voor een beperkte groep gemeenteleden in hun eenvoudige bestaan en anderzijds de gedreven betrokkenheid van veel Nuenense dominees en andere pastoriebewoners bij de grote thema’s van kunst, politiek en wetenschap, die de wereld van dat moment beroerden.” Mensen als dominee Bart de Ligt, verbannen uit Brabant kort na de Eerste Wereldoorlog om zijn pacifistische ideeën, haalden kunstenaars en denkers in hun pastorie om met hen te discussiëren over cultuur en politiek. (...) Zij stonden op hun beurt weer in contact met beroemdheden als Piet Mondriaan, de familie Van Gogh en Hildo Krop. (...) De geschiedenis van de pastorie biedt naast een inkijk in het leven van de bewoners een boeiend beeld van de culturele en maatschappelijke ontwikkeling van Brabant. (...) Naar aanleiding van de uitgave van dit boekwerk heeft de museale groep van het Vincentie samen met Peter van Overbruggen de expositie ‘Kunstenaars in de Pastorie’ georganiseerd. Daar worden werken tentoongesteld van kunstenaars en enkele amateurschilders die in de pastorie gewerkt hebben. (...)

Het boek is te bestellen via www.pastorieboek.nl

Bronnen:

Eindhovens Dagblad, 15-3-2014, door Harrie van der Wielen

www.pkn.nl / De Roerom, februari 2014 / De Schouw, maart 2014

De omslag van het boek over de pastorie van Nuenen

Hoe is het toch met....Madeleine Boeije?

ook bekend als mevrouw Nijweide, docente Engels.

In het Brabantse Hintham bij Rosmalen, woont oud-docente Engels Madeleine Boeije in een mooie, moderne woning. In de woonkamer staat een grote boekenkast, barstensvol met vooral Engelstalige boeken. Madeleine is moeder van 3 kinderen en oma van 4 kleinkinderen. Sinds 2002 is zij niet meer als docente Engels verbonden aan Beekvliet, maar nog wel volop actief met taal.

Hoe bent u tot uw keuze gekomen om lerares Engels te worden?

”Eigenlijk studeerde ik farmacie in Leiden,” begint Madeleine Boeije te vertellen. “Al jong trouwde ik echter en omdat mijn man in Den Bosch werkte, verhuisde ik met hem mee naar Rosmalen. Vervolgens kreeg ik drie kinderen en volgde ik enkele cursussen zoals typen en Spaans, want dat leek me wel leuk ‘voor erbij’, legt de oud-docente Engels uit. “Mijn toenmalige man had in Amerika gestudeerd en van daar grote kisten met boeken meegebracht. Tijdens het voeden van de kinderen las ik dan die Engelstalige boeken. Maar ook op de middelbare school was ik al gecharmeerd van de Engelse taal toen ik Shakespeare las. Engels is voor mijn gevoel een heel exacte taal, door het Latijn en de syntaxis. En ik ben natuurlijk een exacteling. Dus toen dacht ik, ik ga iets met dat Engels doen én ik ga niet in het onderwijs! Uiteindelijk heb ik MO Engels gestudeerd en ben ik toch voor de klas gaan staan. Ik heb er echt nooit spijt van gehad. Ik vond het ontzettend leuk.”

Oud-docente Engels Madeleine Boeije

Was de verhuizing naar Brabant geen cultuurschok?

“Enorm!”, antwoordt Madeleine Boeije direct. “Ik ben opgegroeid in Den Haag en Scheveningen, heb nogal een feministische inslag en was erg actief in studentenverenigingen, dus de overgang was groot in die jaren 60. Om wat om handen te hebben, heb ik me in Rosmalen actief ingezet voor het oprichten van de eerste peuterspeelzaal in 1969. Vanuit de gemeente kregen we wel subsidie, maar tegen de klippen op hoor. We werden met veel minachting en negativiteit benaderd door die mensen met opmerkingen van ‘ah, dan gaan ze zeker lekker leuke dingen doen’. Gelukkig hadden we ook een paar medestanders en waren we de eerste in de omgeving die gemeentelijke subsidie kregen voor de peuterspeelzaal.”

Hoe bent u als leerkracht op Beekvliet terechtgekomen?

“Via mijn buurman. Hij was indertijd directeur van het Hoogveldcollege in Rosmalen, het huidige Rodenborchcollege,” vertelt Madeleine. “En hij vroeg mij te solliciteren op zijn nieuwe school. Toen ik daar zo’n twee jaar werkte, informeerde hij me dat ze op Beekvliet nog iemand konden gebruiken om wat uren Engels in te vullen. En zo ben ik in 1980 op Beekvliet terecht gekomen,” memoreert de oud-docente. “Eerst combineerde ik de uren op Beekvliet nog met een baan op het Möllercollege in Waalwijk. Maar al gauw bleek de combinatie van werken op beide scholen te zwaar te zijn. Bovendien vond ik het op Beekvliet veel en veel plezieriger. Uiteindelijk ben ik alleen op Beekvliet les blijven geven samen met vakcollega’s Frans Brouns en Henny Jansen.”

U bent bij veel oud-leerlingen nog bekend als “mevrouw Nijweide”.

“Ik ging scheiden en van de één op de andere dag heette ik op school mevrouw Boeije. De leerlingen hebben daar nooit moeilijk over gedaan.”

Had u naast les geven ook nog andere taken op Beekvliet?

“Ik heb alleen in de onderbouw les gegeven,” licht de lerares toe. “Ik was mentor van een klas, gaf begeleiding en ik was actief betrokken bij buitenschoolse activiteiten. Zo organiseerde ik met o.a. Edwin Leijten (docent wiskunde, red.) en Anke Becker (oud-docente handenarbeid, red.) de theaterdagen, muziekavonden en workshops. En kon ik met subsidie theaterbezoeken organiseren voor de leerlingen. Later is dat zelfs een verplicht vak geworden, CKV ofwel culturele en kunstzinnige vorming.

Ook heb ik tien jaar het E.J.P., het ‘europees jeugdparlement’, afdeling Brabant geleid. De deelnemers gingen er als leerlingen heen, maar kwamen er als bijna volwassenen weer uit, zo veel hadden ze geleerd in die week! Het was een mooie tijd op Beekvliet.”

Viel het afscheid van Beekvliet u zwaar?

“Ja. Ik heb eerder moeten stoppen omdat ik al twee jaar ziek was,” licht Madeleine haar persoonlijke situatie toe. “Ik heb reuma en door een complicatie van de

medicijnen werd ik in april 2000 plotseling levensbedreigend ziek. Van de één op de andere dag lag ik in Nijmegen in het ziekenhuis, bijna twee jaar lang. Dat zal voor de leerlingen ook gek geweest zijn, want ik heb hierdoor nooit echt afscheid kunnen nemen van ze. Dat vind ik nog steeds heel jammer.... En als je dan twee jaar in de ziekte zat, volgde automatisch de WAO. De school heeft nog wel een Engelse thee als afscheid georganiseerd, waarbij ik, in plaats van het gebruikelijk te geven gastcollege, toelichting gaf op de diverse aspecten van zo'n Engelse thee."

Wat is uw leukste herinnering aan Beekvliet?

"Eentje maar?" Madeleine Boeije denkt even na. "De leukste tijd was toch wel het actief bezig zijn in de buitenschoolse activiteiten: de muziekavond, theaterdagen en -bezoeken, het Europees jeugdparlement.... Je kwam dan veel met andere leerlingen in aanraking. Het was ook zo leuk om met jonge mensen te werken. Ik heb het altijd heerlijk gevonden op Beekvliet, voelde me vanaf dag 1 als een vis in het water en vertelde ieder die het maar horen wilde, dat het de beste en leukste school van Nederland was."

Heeft u nog contact met (oud-)docenten van Beekvliet?

"Ja hoor, ik zie oud-docenten nog regelmatig tijdens de bijeenkomsten van de 'seniorenclub', of zoals ik het liever noem de 'geraniumclub'," glimlacht Madeleine.

Wat zijn zoal de dagelijkse bezigheden van een gepensioneerde leerkracht Engelse taal?

"Ik heb vijf jaar in een rolstoel gezeten, en kan niets sportief ondernemen. Maar ik zit bij veel clubs." De oud-docente somt enthousiast een hele lijst op: "Ik zit bij een poëzieclub, geef wekelijks Engelse les aan vriendinnen, we bespreken dan bijvoorbeeld een Engels programma of boek, ik ben lid van de Vereniging voor vrouwen met een hogere opleiding in Den Bosch, ben daardoor verbonden aan een cultuurkring, een beleggingsclub..."

Ik lees veel, op dit moment voor een non-fictie leesclubje het boek van Freud 'De toekomst van een illusie'. En verder schrijf ik korte verhalen." Spontaan begint Madeleine te vertellen over het bijzondere project waar ze al enkele jaren veel tijd in stopt. "Ik ben bezig met het schrijven van korte verhalen over vroeger, zodat mijn kinderen en kleinkinderen nog bepaalde dingen kunnen lezen die ik ze straks niet meer kan vertellen: hoe zette je koffie, over heerooms, over...nou ja, hoe het leven was vroeger in de 50'er jaren. Het is niet de bedoeling dat de verhalen over mij gaan, maar dat ze tussen de regels door wel kunnen lezen hoe het leven was in het gezin waar ik uit voortkwam. En nu ben ik druk bezig om alles klaar te krijgen voor de drukker," vertelt ze trots.

"Verder publiceer ik niets hoor. Ik heb wel een keer meegedaan aan een schrijfwedstrijd. Ik heb niet gewonnen, maar was wel genomineerd. De jury had waarschijnlijk de clou van mijn verhaal niet helemaal meegekregen," lacht

Madeleine.

Enthousiast vertelt ze over de schrijfflessen die ze volgde bij Benny Lindelauf, een inmiddels goed doorgebroken jeugdboekenschrijver. “Weet je, ik heb ontzettend veel over de wereld geleerd uit de jongensboeken die ik las,” merkt ze op. “Over hoe je goud wint, hoe het er in China uitziet met de gele rivier, hoe het in Afrika was, nou noem maar op. Jeugdliteratuur is zo leuk! Ik stelde op Beekvliet dan ook zelf een boekenlijst op voor de leerlingen met zoveel mogelijk toegankelijke Engelse literatuur. Veel lezen is namelijk erg goed voor een goed tekstbegrip.”

Wat vindt u van het tweetalig onderwijs?

Madeleine Boeije denkt even na. “Er zijn voors en tegens,” antwoordt ze. “Het is natuurlijk heel leuk een tweede taal erbij, maar je moet de talen in je hoofd niet te veel door elkaar gooien. Talen zitten in aparte vakjes opgeslagen. En er zijn te weinig native speakers om gedegen tweetalig onderwijs te geven. Ik zie bijvoorbeeld de meerwaarde niet om wiskunde of biologie in het Engels te leren. Dat is leuk als je het later gaat studeren, maar dan kom je vanzelf al in de Engelse studieboeken terecht. Op Beekvliet wordt Cambridge aangeboden. Dat is heel goed. En bovendien is onze eigen taal ook heel mooi. Dat moeten we niet laten uitsterven.”

Kunt u nog een Engelse boekentip geven?

“Ja zeker. ‘The sense of an ending’ door Julian Barnes. Het gaat over herinnering en hoe misvormd die kan zijn. Het is heel toegankelijk en echt een aanrader.”

Met dank aan Madeleine Boeije.

Mirjan Boot-de Werd (1988)

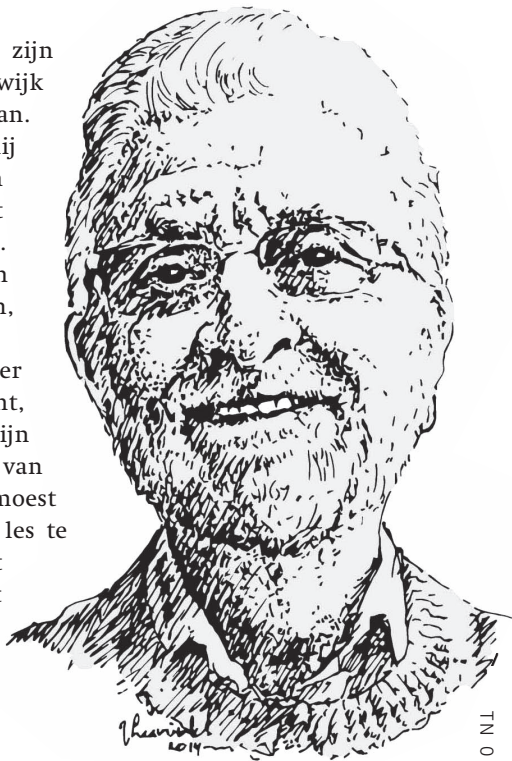
In memoriam, Ton Rooijmans (1938-2013)

Ton Rooijmans had veel talenten. Bij zijn uitvaartdienst in de Abdij van Heeswijk werd daar terecht uitvoerig op ingegaan. Tot de laatste dag van de 75 jaar die hij uiteindelijk gekregen heeft, is hij in hoog tempo en op hoog niveau met van alles en nog wat bezig geweest. Daar komt bij dat hij ambitieus was en plichtsgetrouw; als hij ergens aan begon, dan werd het ook wat.

Eigenlijk was het onderwijs, dat hem onder andere naar Beekvliet heeft gebracht, niet direct zijn keuze. Toen hem, na zijn opleiding tot Norbertijn, door de abt van Berne was medegedeeld dat hij Frans moest gaan studeren, om later op Bernrode les te gaan geven, was hij zo teleurgesteld dat hij - buiten het zicht van vader abt, dat wel - een steen door de groentekas van de abdij heeft gegooid.

De praktijk pakte gelukkig in feite anders uit. De studie Franse Taal en Letteren aan de Universiteit van Utrecht was echt iets voor hem. Zoals velen van zijn generatie, koos hij er voor om uit te treden en te trouwen en hij

vestigde zich in Sint - Michielsgestel met Margot aan zijn zijde, een doctoraal examen op zak en een volledige betrekking op Beekvliet in het vooruitzicht. Hij was een goed linguïst, hij kende zijn vak, wist heel veel daaromheen en zocht naar nieuwe methodes om zijn liefde voor de taal op zijn leerlingen over te brengen en het vak ook voor hen leuk te maken. Soms liet hij zich, in de ban van al zijn kennis, dan wel eens verleiden tot lange monologen voor een klas die, zonder dat hij het merkte, al lang met andere dingen bezig was. Het werken in klassenverband kostte hem allengs meer energie en legde een zekere druk op hem.. Het kwam dan ook regelmatig voor dat leerlingen, nadat ze met een ontspannen Ton mee waren geweest op de Provence-reizen of met hem hadden meegedaan aan muzikale - of toneelactiviteiten, met verbazing zeiden: "Buiten de klas is meneer Rooijmans, veel aardiger en veel toegankelijker dan binnen." Voor buitenles- activiteiten, was Ton Rooijmans

Ton Rooijmans, getekend door Jan Lurinks

zonder meer altijd te vinden, vooral als die activiteiten van meer spirituele aard waren. Hij speelde een hoofdrol in Bomans' "Bloed en Liefde" met een gemak en allure waar wij, de collegae, jaloers op waren. Niemand anders was meer geschikt voor de hoofdrol in de Musical "Chicago" in 1990.

In 1991 kreeg hij de gelegenheid om onderzoek en educatief werk te gaan doen voor het onderwijsbureau van Ons Middelbaar Onderwijs. Hij heeft ook daar een aantal jaren met plezier gewerkt en van deze beslissing heeft hij, dacht ik, ook geen spijt gehad. Met Beekvliet bleef hij verbonden via de reunistenorganisatie en als vader van twee succesvolle leerlingen.

In het najaar van 2012, ruim na zijn pensionering, kreeg hij gezondheidsklachten die, na aanvankelijke behandeling uiteindelijk toch leidden tot een diagnose waarin op termijn herstel onmogelijk werd geacht. Hij heeft van die maanden-extra-tijd intensief gebruik gemaakt en hij deed dat bovendien met een bewonderenswaardige openheid en overgave. De oud collegae zullen uit die tijd zijn deelname aan de bijeenkomst van het "Oud Leraren Wandelgenootschap" en vooral zijn bezoek aan het slotdiner in November 2013, in feite een paar weken voor zijn dood, niet gemakkelijk vergeten. We zullen de mens Ton Rooijmans sowieso niet makkelijk vergeten.

Arnold Wintjes, oud-rector

Tempora Nostra, het eerste nummer

Ruim 25 jaar geleden verscheen het eerste nummer van Tempora Nostra, het blad waarin de Reünistenvereniging van Beekvliet, Nunc Meminisse Iuvat, informatie verstrekt aan haar leden. Het eerste nummer besloeg twaalf pagina's en werd volgeschreven door het bestuur van de Reünistenvereniging en rector Arnold Wintjes.

In zijn inleidend woord schrijft de rector: Een reünistenvereniging heeft twee taken: de organisatie van reünies van tijd tot tijd en er toe bijdragen dat de school en oud-leerlingen op de hoogte blijven van elkaars wederwaardigheden. Een periodiek, op gezette tijden verschijnend, kan een hulp zijn bij punt een en is een voorwaarde voor punt twee.

Het wel en wee van de reünist is een van de richtpunten die een school voor voorbereidend wetenschappelijk onderwijs heeft.... Wij zouden ook moeten weten hoe het onze ex-examinandi vergaat bij hun verdere studie en carrière.... De reünistenvereniging kan in deze de ontbrekende schakel vormen en de school verwacht hier veel van.... Eigen ervaring leert, dat iedereen in zijn herinnering altijd een paar mensen en op zijn minst een paar verhalen uit zijn schooltijd voor eeuwig bij zich houdt. Soms om er zich tegen af te zetten, meestal als aardige herinnering, soms ook in dankbaarheid of in diepe waardering.... Hiermede is een blauwdruk voor een reünistenblad gegeven: van elkaar weten hoe het allemaal gaat, hoe we het maken, wat we maken en of we “het maken”.

Wat ter tafel komt

Verder in dit nummer vinden we een overzicht van de activiteiten van de Reünistenvereniging; een beknopt historisch overzicht van Beekvliet; een column van de rector over het gymnasium en de toekomst, met een reactie op de basisvorming en de lumpsum financiering; de zoektocht naar de adressen van oud-leerlingen; een verhaal van Maarten van Rooij over de lessen Nederlands bij Harrie Kapteijns en een artikel over de polemiek tussen de redactie van het schoolblad “het Kariljon” en de debating-club van Beekvliet “de Academie”.

Tempora Nostra 2

In het tweede nummer van 1989 stelt het bestuur zich voor. De stand van zaken met betrekking tot de reünie wordt besproken: de inventarisatie van de adressen; de expositie van artistiek en creatief werk van (oud-)Beekvlieters; de sponsorcommissie. De rector schrijft een column over de kwaliteit van het onderwijs (“De kwaliteit moet blijken uit de voortreffelijkheid van het product. Maar waarin uit zich die voortreffelijkheid? In hoge cijfers, in een goede werkhouding, in een goed eindexamenresultaat, in verder studiesucces, in algemene vorming, in een gelukkig leven? Zeker is dat bij het beantwoorden van deze vraag het de moeite loont meer af te weten van het wel en wee van oud-

leerlingen. Zowel aan hun carrière als aan het commentaar dat zij na enkele jaren afstand over hun onderwijs leveren moet je informatie kunnen ontlenu over de kwaliteit van je werk”). De school neemt afscheid van conciërge Harrie Minkels die op 65-jarige leeftijd met pensioen gaat. Het 25-jarig jubileum van geschiedenisdocent Jan Roelofs wordt uitgebreid gememoreerd. Jos van hout en Chris Reemer doen verslag van hun activiteiten na Beekvliet die uitmonden in hun reclamebureau PRO/Reemer & van Hout.

Algemene Ledenvergadering

Uitvoerig wordt verslag gedaan van de eerste algemene vergadering van de Reünistenvereniging op 3 juni 1989. Hierin worden de statuten goedgekeurd en het definitieve bestuur gekozen. Het voorstel om de contributie te verhogen van 10 naar 25 gulden haalt het niet, er wordt een compromis bereikt op 20 gulden. Op papier had NMI ruim 600 leden (mensen die toegezegd hadden of belangstelling getoond), maar uit de contributiebetalingen bleken er dat 230 te zijn. De kosten bleken in het eerste jaar aanzienlijk hoger te zijn dan de inkomsten. Het verschil wordt bijgepast uit een voorschot van Beekvliet van fl. 2000. Er wordt een redactie gevormd voor Tempora Nostra, bestaande uit Ingrid Halewijn, Jan Lurinks, Maarten van Rooij (eindredacteur) en Kees Quinten.

Selectie uit Personalia 1989

Theo Bressers, Kees Gondrie, Hennie Janssen, Christ van de Noort, Josée Toelen en Bernie Vervoordeldonk zijn 12,5 jaar op Beekvliet.

Omdat de minister geen geld geeft organiseren ze zelf een feest.

Op vrijdag 13 januari zag rector Arnold Wintjes Abraham.

Kees Quinten (1967)

Ruim 25 jaar geleden maakte Tempora Nostra een ronkende start als blad van de reünistenvereniging van Beekvliet. Retorisch ingeleid door Arnold Wintjes. Een kwart eeuw Beekvlietproza leek me een geschikte aanleiding om eens in die doos met oude jaargangen te snuffelen. Zie hier een prozaïsche bloemlezing van vooral redactionele feiten en namen.

In 1988 ontstaan de oprichtingplannen voor een reünistenvereniging, waarvoor geput wordt uit een namenbestand, dat teruggaat tot 1930. De inhoud van het blad zou volgens de initiatiefnemers moeten bestaan uit: een beschrijving van Beekvliet Nu en Toen, anekdotes, beschouwende artikelen, oproepen tot het organiseren van activiteiten. De allereerste uitgave van TN omvat slecht 13 pagina's. Achteraf zou je oneerbiedig kunnen oordelen dat het de vorm heeft van een 'bestuursblaadje'. De redactie wordt gevormd door NMI-bestuurders Margot Jansen, Kees Quinten, Maarten van Rooij en Pieter-Paul Nabben. Het tweede nummer groeit uit tot 15 pagina's en bevat zelfs 3 advertenties. De eerste uitgave van 1990 luidt een lustrumjaar in en valt op door een omvang van 33 pagina's en 3 schrijvende klasgenoten. De groei gaat gestaag en het decembernummer van 1990 staat geheel in het teken van "Verdonk en zijn school". Zijn afscheidscollage beslaat 7 pagina's en is het begin van een jarenlang volgehouden bijdrage door zijn roemruchte en bevlogen column "Milieu".

"Over 50 jaar bestaat Beekvliet nog."

Nieuwe leden versterken de redactie in 1990: Janine Crooijmans en Peter van den Broek, in 1991 aangevuld met Ingrid Halewijn en Katinka Koene. In 1992 laat "Reintje", alter ego voor Jan van Rijnsoever, triomfantelijk weten: "Over 50 jaar bestaat Beekvliet nog." Het tegendeel van deze uitspraak zal tegen die tijd hopelijk niet weersproken hoeven te worden. In juli 1992 wordt in het blad afscheid genomen van een uiterst creatief werkzame Beekvlieter "pur sang", Jan Lurinks, die nog in hetzelfde jaar – geen verrassing – toetreedt tot de redactie, tegelijk met Karin Aben. Jan zorgt dan ook voor een nieuwe omslag, waarop - met gevoel voor nostalgie - de contouren van het oude Beekvlietorentje zichtbaar blijven met een zonnig-gele achtergrond. Er verschijnen in 1992 eenmaal zelfs drie nummers.

1995-2000

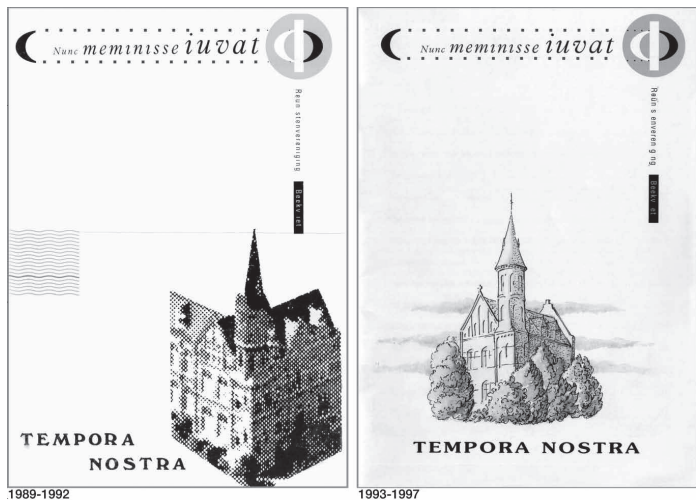
In het jubileumjaar 1995 (Beekvliet 280) wordt een speciale uitgave van TN in een oplage van 1000 gedrukt. "Krantenjongen" Tjeu van Ras is inmiddels aangetreden als eindredacteur en ondergetekende als redactievoorzitter. Met de stijging van het aantal redactieleden (zeven!), bereikt het aantal pagina's een gemiddelde van 40. Er komt een nieuwe rubriek: O Tempora O Mores, een bloemlezing uit de mosboekjes (logboekjes van studenten) uit de periode 1904-1957. De serie is nog

niet zo lang geleden gestopt en kan in de toekomst wellicht voer voor historici worden. In 1997 verlaat het enige nog resterende vrouwelijk lid, Karin Aben ('88), de redactie. Dit jaar is sowieso een keerpunt in de zilvergekleurde geschiedenis van TN. Rector Wintjes stelt voor meer aandacht te geven aan het actuele Beekvliet en bijzonderheden van de zittende leerlingen, immers reünisten van de toekomst. Met deze taak tot nieuwsgaring komt Marc Kapteijns de redactie versterken en zo blijft dankzij hem "Beekvliet bij de tijd". Er verschijnen vanaf 1998 bovendien drie uitgaven per jaargang. Om het beeld van deze veranderde opzet letterlijk zichtbaar te maken, ontwerpt Jan Lurinks een omslag, waarop ook de "nieuwe school" prominent staat afgebeeld (naast de oude voorbouw). In de 3^e uitgave van 1998 wordt Jan Lurinks gepresenteerd in de rubriek "De redactie stelt zich voor". Alsof dat nog nodig was voor iemand die van 1957 tot 1992 docent was geweest op Beekvliet, daar in 1946 begon als leerling en in 1952 examen deed!

Eind 2000 verlaat Maarten van Rooij de redactie, naar eigen zeggen actief geweest voor TN "ab urbe condita". Ik zie, bladerend door de opeenvolgende jaargangen interviews met en necrologieën van Jan Bluijssen, Tiny Muskens, Jan van Wetten, Toon Verdonk, Frans Brouns, "Kappie" en Jan Roelofs. De reeks is willekeurig van volgorde en beslist onvolledig. Vele andere namen springen mij in het oog. Het stemt tot enige treurnis over wie allemaal aan de galerij van jammerlijk gemisten is toegevoegd. Dat is het lot van een reünistenvereniging, die immers meer verleden dan toekomst lijkt te hebben.

2004-2014

De decemberuitgave van 2004 laat weer een nieuwe omslag zien: de nieuwbouw komt prominenter in beeld, het oude Beekvliet verdwijnt, maar het klokje blijft. Inmiddels aangetreden redactielid Max van der Put ('86) gebruikt dit welluidend

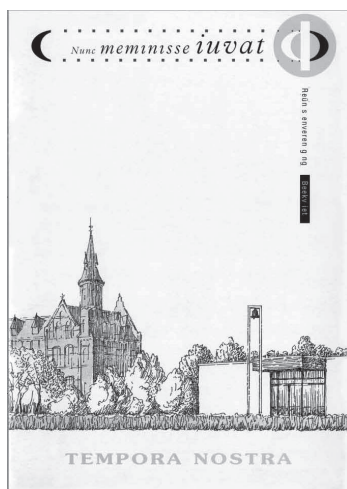
De eerste twee omslagen van Tempora Nostra, ontwerpen van Jan Lurinks.

voorwerp als een opmaat voor een nieuwe rubriek over markante parafernalía van Beekvliet. In het lustrumjaar 2005 ziet een prachtige jubileumuitgave in groot formaat het licht en krijgt de redactie eindelijk weer een vrouw in haar redactiegelederen: Mirjan Boot- de Werd ('88). Helaas vertrekt Max van der Put in 2008, welke leemte wordt opgevuld door de komst van Gerard Staals, die een drietal jaren als leerling op Beekvliet heeft doorgebracht. In 2009 startten we met een nieuwe rubriek "Hoe is het toch met...?" Daarin figureren oud-werknemers die mogen terugblikken op hun schooltijd. Twee andere constanten in de TN-kolommen zijn "Huidig Beekvliet in de pers" en "Oud-Beekvlieters in het Nieuws", waarmee een nimmer opdrogende bron wordt aangeboord. Het is ongelooflijk hoeveel (oud-) Beekvlieters – gelukkig meestal in positieve zin - de pers weten te halen.

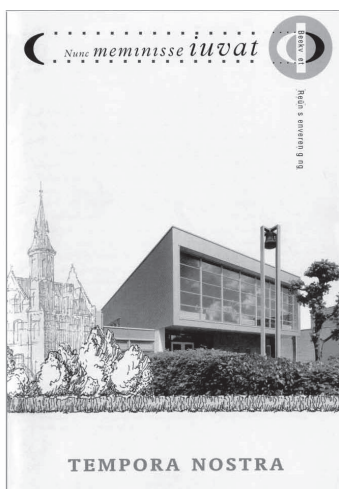
Op naar 2015

Een van de mooiste en meest aantrekkelijk ogende uitgaven van de afgelopen 25 jaar verschijnt in 2010 (met 71 pagina's!). Natuurlijk willen we die in 2015 ruimschoots overtreffen, als Beekvliet 200 jaar bestaat. De voorbereidingen daarvoor zijn begonnen en alle ingrediënten zijn aanwezig, ook menskracht trouwens. De redactie prijst zich namelijk sinds 2011 gelukkig met docent Patrick van Aarle als de immer drijvende factor, die ons verbindt met Beekvliet. En het toetreden in 2013 van Reggie van Genuchten ('89) brengt het mannelijk overwicht gaandeweg in een andere balans. We gaan dus goedgezind op weg naar het tweede eeuwfeest om het succes van TN te verzilveren.

Peter van Overbruggen (1967)

1998-2003

2004 tot heden

Omslag drie en vier (de huidige). Alle omslagen zijn getekend door Jan Lurinks.

Getrouwd

Op 20 april 2013 is Katrijn Knaapen (1999) getrouwd met Boudewijn Meurs.

Geboren

Op 5 november 2013 is geboren Philip, zoon van Katrijn Knaapen (1999) en Boudewijn Meurs.

Afgestudeerd

Op 11 maart 2013 behaalde Judith Roelofs (2008) haar masterdiploma Organization Studies aan Tilburg University.

Op 27 juni 2013 behaalde Elise Romijnders (2009) haar bachelordiploma Verloskunde aan de Katholieke Hogeschool Kempen te Turnhout (B).

In november 2013 behaalde Pieter Bootsma (2006) cum laude zijn masterdiploma Technische Informatica aan de TU Eindhoven.

Op 29 januari 2014 behaalde Bas van Genabeek (2008) cum laude zijn masterdiploma Scheikundige Technologie aan de TU Eindhoven.

Op 18 februari 2014 is Robbert Hover (2003) afgestudeerd als arts na een studie geneeskunde aan de Radboud Universiteit Nijmegen. Aan dezelfde universiteit was hij eerder (in 2009) al afgestudeerd als tandarts. Hij gaat zich nu specialiseren tot Mond-, Kaak- en Aangezichtschirurg in het Radboud UMC.

Jubileum

Op 1 januari respectievelijk 24 februari jl. waren Henny van Aken-van den Akker (TOA biologie) en Frank Heesakkers (conciërge) beiden 25 jaar op Gymnasium Beekvliet werkzaam.

Prijzen

Op 19 december 2013 ontving Fabian van Aarle (1999) samen met Rieke van Bommel de Peter G. Swanborn scriptieprijs van de Universiteit Utrecht, voor de beste bachelorscriptie van 2013 van de faculteit sociale wetenschappen. De scriptie was getiteld 'Goal orientation and engagement/disaffection in gifted pupils in Leonardo education' en werd uitgevoerd in het kader van de bacheloropleiding (en inmiddels ook masteropleiding) Onderwijskunde die Fabian in deeltijd doet, naast zijn werk als docent aan het ROC Nijmegen.

Sport

Op 23 februari 2014 behaalde Olaf van den Bergh (2011) de derde plaats op de 400 meter op het NK indoor atletiek in Apeldoorn.

Onderscheiden

Dimitri vd Donk is bij zijn afscheid als raadslid voor de PvdA in Schijndel koninklijk onderscheiden. Hij is benoemd tot Lid in de Orde van Oranje Nassau.

Heeft u zelf iets te melden voor deze rubriek?

Laat het ons weten op reunisten@gymnasiumbeekvliet.nl.

Aan alle oud-Beekvlieters die afstuderen: laat het gerust weten aan de redactie van Tempora Nostra (reunisten@gymnasiumbeekvliet.nl) of aan het decanaat van Gymnasium Beekvliet (decaan@gymnasiumbeekvliet.nl). Oud-Beekvlieters die (gaan) promoveren worden zelfs van harte uitgenodigd een exemplaar van hun proefschrift naar Beekvliet te sturen – indien mogelijk bezoekt dan zelfs een vertegenwoordiger van de school de promotieplechtigheid. We blijven graag op de hoogte!

Jaarvergadering

Op dinsdag 3 juni houdt de Reünistenvereniging van Beekvliet haar jaarvergadering. Aanvangstijd 20.30 uur in Gymnasium Beekvliet. Dit is de enige kennisgeving.

Bestuur Reünistenvereniging Nunc Meminisse Iuvat.

Mededeling penningmeester

Wegens het omzetten van de financiële administratie naar een nieuw systeem (inclusief de overgang naar IBAN) wordt de contributie-incasso dit jaar pas in mei of juni uitgevoerd i.p.v. in februari, zoals afgelopen jaren gebruikelijk was.

Patrick van Aarle, penningmeester

Colofon

Tempora Nostra is het blad van de reünistenvereniging Beekvliet, Nunc Meminisse Iuvat. Het verschijnt drie keer per jaar en wordt verspreid onder de leden van de vereniging, sponsors en op Beekvliet.

Bijdragen kunt U per e-mail sturen naar het redactieadres.

De redactie beslist over plaatsing van bijdragen en ze behoudt zich het recht voor om stukken in te korten.

Het volgende nummer van Tempora Nostra verschijnt in september 2014. De kopij daarvoor dient vóór 1 juli 2014 binnen te zijn.

De redactie bestaat uit: Jan Lurinks (1952), Kees Quinten (1967), Peter van Overbruggen (1967) (redactievoorzitter), Tjeu van Ras (1969) (eindredactie), Mirjan Boot – de Werd (1988), Reggie van Genuchten (1989) en Patrick van Aarle (1993).

Redactieadres:

Kopij, berichten, adreswijzigingen en informatie voor de rubriek Personalialia sturen naar: reunisten@gymnasiumbeekvliet.nl

Opmaak/vormgeving : Studio Blik, Jacqueline Hafkenscheid, Ruwenbergstraat 12a Sint-Michiëlsgestel

Oplage: 750

Tempora Nostra digitaal

Voor leden van de reünistenvereniging is het mogelijk om de teksten van iedere uitgave digitaal toegestuurd te krijgen. Belangstellenden kunnen zich melden op het e-mailadres van de redactie, zoals dat vermeld staat in het colofon. Bij de aanmelding graag naam en (e-mail)adres vermelden.

Informatie over Beekvliet en reünistenvereniging: www.gymnasiumbeekvliet.nl

Naam incassant : Reünistenvereniging Nunc Meminisse luvat (NMI)

Adres incassant : Gymnasium Beekvliet, Beekvlietstraat 4

Postcode incassant : 5271 SM Woonplaats incassant : SINT-MICHIELSGESTEL

Land incassant* : Nederland Incassant-ID : NL14ZZZ402190290000

Kenmerk machtiging :

Door ondertekening van dit formulier wordt u lid van en geeft u toestemming aan Reünistenvereniging Nunc Meminisse luvat (NMI) om doorlopende incasso-opdrachten te sturen naar uw bank om een bedrag van uw rekening af te schrijven wegens de jaarlijkse contributie van NMI en uw bank om doorlopend een bedrag van uw rekening af te schrijven overeenkomstig de opdracht van Reünistenvereniging NMI

Als u het niet eens bent met deze afschrijving, kunt u deze laten terugboeken. Neem hiervoor binnen acht weken na afschrijving contact op met uw bank. Vraag uw bank naar de voorwaarden.

Naam	:		
Adres	:		
Postcode	Woonplaats	Land*	:
Telefoon	E-mailadres	:	
Examenjaar	Studierichting	Beroep	:
Rekeningnummer [IBAN]	:		
Plaats en datum	Bank Identificatie [BIC]**	:	
	Handtekening	:	

* Hoef niet te worden ingevuld te worden als het land niet Nederland is.

** Geen verplicht veld bij een Nederlands rekeningnummer.

Opsturen naar: Reünistenvereniging NMI
Postbus 31, 5270 AA SINT-MICHIELSGESTEL

